

“Behold I Am the Light Which Ye Shall Hold Up”

By Elder Ronald A. Rasband
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„Štai aš esu ta šviesa, kurią jūs turite pakelti“

Vyresnysis Ronaldas A. Resbandas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

October 2024 general conference

We hold up the Lord's light when we hold fast to our covenants and when we support our living prophet.

To the many testimonies at this conference, I add my apostolic witness that Jesus Christ is the Son of God, our Lord and Savior, the Redeemer of all of our Father's children. By His Atonement, Jesus Christ made it possible for us, if we are worthy, to return to the presence of our Father in Heaven and be with our families for eternity.

The Savior is not absent from our mortal journeys. For the past two days we have heard Him speak through His chosen leaders that we might draw closer to Him. Time and again, with His pure love and mercy, He sustains us as we face the drama of life. Nephi describes: “My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions. ... He hath filled me with his love.”

That love is evident when we sustain one another in His work.

We sustain our living prophet at general conference, and the First Presidency, the Quorum of the Twelve Apostles, General Authorities, and Officers of the Church. To sustain means to hold up another person, to give them our attention, to be faithful to their trust, to act upon their words. They speak by inspiration of the Lord; they understand the current issues, the moral decline of society, and the adversary's increasing efforts to thwart the Father's plan. Inholding up our hands, we are committing our support, not just for that moment but in our daily lives.

Sustaining includes holding up our stake presidents and bishops, quorum and organization leaders, teachers, and even camp directors

Viešpaties šviesą pakeliame, kai tvirtai laikomės sudarytų sandorų ir remiame dabartinį pranašą.

Prie daugybės šios konferencijos liudijimų pridėdu savo apaštališkąjį liudijimą, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, mūsų Viešpats ir Gelbėtojas, visų mūsų Tėvo vaikų Išpirkėjas. Savo Apmokėjimu Jėzus Kristus suteikė mums galimybę, jei būsimė to verti, sugrįžti pas Tėvą Danguje ir amžinai būti su savo šeimomis.

Gelbėtojas dalyvauja mūsų mirtingojo gyvenimo kelionėje. Pastarąsias dvi dienas per savo išrinktus vadovus Jis kalbėjo mums, kad mes galime artintis prie Jo. Savo tyra meile ir gailestingumu Jis vėl ir vėl mus palaiko, kai susiduriame su gyvenimo netikėtumais. Nefis rašo: „Mano Dievas buvo mano ramstis; jis vedė mane per mano suspaudimus. [...] Jis [...] pripildė mane savo meilės.“

Ši meilė akivaizdi, kai palaikome vieni kitus Jo darbe.

Visuotinėje konferencijoje mes palaikome savo dabartinį pranašą, Pirmąjį Prezidentūrą, Dvylikos Apaštalų Kvorumą, visuotinius įgaliotinius ir Bažnyčios pareigūnus. Palaikyti reiškia pakeltikitus žmones, skirti jiems savo dėmesį, išlaikyti jų pasitikėjimą, veikti pagal jų žodžius. Jie kalba įkvėpti Viešpaties; jie supranta dabartines problemas, moralinį visuomenės nuosmukį ir vis didėjančias priešininko pastangas sužlugdyti Tėvo planą. Pakeldamiranką, mes įsipareigojame palaikyti ne tik tą akimirką, bet ir kasdieniame gyvenime.

Į palaikymą įeina mūsų kuolų prezidentų ir vyskupų, kvorumų ir organizacijų vadovų, mokytojų ir net stovyklų vadovų palaikymas rankos pa-

in our wards and stakes. Closer to home, we hold up our wives and our husbands, children, parents, extended family, and neighbors. When we hold up one another we are saying, “I am here for you, not just to hold up your arms and hands when they ‘hang down’ but to be a comfort and strength at your side.”

The concept to hold up is rooted in scripture. At the Waters of Mormon, the newly baptized Church members committed “to bear one another’s burdens, that they may be light; ... [to] comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places.”

To the Nephites, Jesus said: “Hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up.” We hold up the Lord’s light when we hold fast to our covenants and when we support our living prophet as he speaks the words of God.

President Russell M. Nelson said, when serving in the Quorum of the Twelve Apostles, “Our sustaining of prophets is a personal commitment that we will do our utmost to uphold their prophetic priorities.”

To hold up the prophet is a sacred work. We do not sit quietly by but actively defend him, follow his counsel, teach his words, and pray for him.

King Benjamin, in the Book of Mormon, said to the people, “I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen ... and was suffered by the hand of the Lord ... and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.”

Likewise, at age 100, President Nelson has been kept and preserved by the Lord. President Harold B. Lee, at the time a member of the First Presidency, cited the example of Moses standing atop the hill at Rephidim. “The hands of [the President of the Church] may grow weary,” he said. “They may tend to droop at times because of his heavy responsibilities; but as we uphold his hands, and as we lead under his direction, by his side, the gates of hell will not prevail against you and against Israel. Your safety and ours depends upon whether or not we follow the ones whom the Lord has placed to preside over his church. He knows whom he wants to preside over this church, and he will make no mistake.”

kėlimumų apylinkėse ir kuoluose. Kalbant apie namus, mes pakeliame savo žmonas ir savo vyrus, vaikus, tėvus, artimuosius ir kaimynus. Kai vieni kitus pakeliame, kai sakome: „Aš esu čia dėl tavęs, ne tik tam, kad pakelčiau tavo nugarą, bet ir tam, kad tavo paguosčiau ir sustiprinčiau.“

Palaikymo arba pakėlimo sąvoka yra kilusi iš Raštų. Prie Mormono vandenų naujai pakrikštyti Bažnyčios nariai įsipareigojo „nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos; [...] guosti tuos, kuriems reikia paguodos, ir būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūt[ų]“.

Nefitams Jėzus pasakė: „Pakelkites savo šviesą, kad ji šviestų pasauliui. Štai aš esu ta šviesa, kurią jūs turite pakelti.“ Viešpaties šviesą pakeliame, kai tvirtai laikomės sudarytų sandorų ir remiame dabartinį pranašą, kai jis kalba Dievo žodžius.

Tarnaudamas Dvylikos Apaštalų Kворume prezidentas Raselas M. Nelsonas pasakė: „Palaikydami pranašus mes asmeniškai įsipareigojame, kad darysime viską, ką galime, laikydamiesi jų pranašiskai duotų prioritetų.“

Palaikyti pranašą yra šventas darbas. Mes nesėdime ramiai, bet aktyviai jį giname, sekame jo patarimais, mokome jo žodžių ir meldžiamės už jį.

Karalius Benjaminas Mormono Knygoje kalbėjo žmonėms: „Aš, kaip ir jūs patys, esu pajungtas visokioms kūno ir proto silpnybėms; nepaisant to, buvau [...] išrinktas [...] ir Viešpaties rankos man buvo leista [...] ir neprilygstama jo jėga buvau išlaikytas ir išsaugotas, kad tarnaučiau jums visa savo galia, protu ir stiprybe, kuriuos man Viešpats suteikė.“

Panašiai Viešpats rūpinosi ir išsaugojo 100 metų sulaukusį prezidentą Nelsoną. Prezidentas Haroldas B. Ly, tuo metu buvęs Pirmosios Prezidentūros narys, pacitavo Mozės, stovėjusio ant Refidimo kalvos, pavyzdį. Jis kalbėjo: „[Bažnyčios prezidento] rankos gali pavargti. Kartais jos gali imti svirti žemyn dėl jo sunkių pareigų; tačiau kai paremsime jo rankas ir vesime jus pirmyn jo vadovaujami, stovėdami šalia jo, pragaro vartai jūsų ir Izraelio nenugalės. Jūsų ir mūsų saugumas priklauso nuo to, ar sekame tais, kuriuos Viešpats paskyrė vadovauti Jo bažnyčiai, ar ne. Jis žino, kas turi vadovauti šiai bažnyčiai, ir Jis nesuklys.“

President Nelson draws upon years of serving the Lord. His maturity, wide-ranging experience, wisdom, and consistent receipt of revelation is specifically suited for our day. He has said: “The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is preparing the world for the day when ‘the earth shall be full of the knowledge of the Lord’ (Isaiah 11:9). ... This work is empowered by a divine announcement made 200 years ago. It consisted of only seven words: ‘This is My Beloved Son. Hear Him!’ (see Joseph Smith—History 1:17).”

President Nelson has also said: “There has never been a time in the history of the world when knowledge of our Savior is more personally vital and relevant to every human soul. Imagine how quickly the devastating conflicts throughout the world—and those in our individual lives—would be resolved if we all chose to follow Jesus Christ and heed His teachings.”

Brothers and sisters, we need to do more lifting and less murmuring, more upholding the word of the Lord, His ways, and His prophet, who has said: “One of our greatest challenges today is distinguishing between the truths of God and the counterfeits of Satan. That is why the Lord warned us to ‘pray always, ... that [we] may conquer Satan, and ... escape the hands of the servants of Satan that do uphold [the adversary’s] work’ [Doctrine and Covenants 10:5; emphasis added].”

Last April, Sister Rasband and I had the honor of joining our beloved prophet and Sister Nelson for the rededication of the Manti Utah Temple.

President Nelson surprised everyone when he entered the room. Only a very few of us knew he was coming. In his presence, I immediately felt the light and prophetic mantle he carries. The look of joy on the faces of the people personally seeing the prophet will stay with me forever.

In the prayer of rededication, President Nelson petitioned the Lord that His holy house would essentially hold up all who entered the temple, “that they may receive sacred blessings and remain worthy and faithful to their covenants ... that this may be a house of peace, a house of comfort, and a house of personal revelation for all who enter these doors worthily.”

We all need to be lifted up by the Lord with peace, with comfort, and most of all with personal revelation to counter the fear, darkness, and contention encompassing the world.

Prezidentas Nelsonas naudoja savo ilgametę tarnystę Viešpačiui. Jo branda, didelė patirtis, išmintis ir nuoseklus apreiškimo priėmimas ypač tinka mūsų dienoms. Jis yra pasakęs: „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia ruošia pasaulį tai dienai, kai „žemė bus pilna Viešpaties pažinimo“ (Izaijo 11:9). [...] Šiam darbui galios suteikė prieš 200 metų pasakytas dieviškas pranešimas. Jame tebuvo šeši žodžiai: „Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!“ (Džozefo Smito – Istorijos 1:17).

Prezidentas Nelsonas taip pat yra pasakęs: „Dar niekada pasaulio istorijoje kiekvienai žmogaus sielai nebūvo taip asmeniškai svarbu ir gyvybiškai būtina pažinti Gelbėtoją kaip dabar. Pagalvokite, kaip greitai tie niokojantys konfliktai visame pasaulyje – ir mūsų asmeniniame gyvenime – būtų išspręsti, jei visi pasirinktų sekti Jėzumi Kristumi ir skirtų dėmesį Jo mokymams.“

Broliai ir seserys, mums reikia daugiau pakylėti ir mažiau murmėti, aukščiau kelti Viešpaties žodį, Jo kelius ir Jo pranašo žodžius, kuris yra pasakęs: „Vienas didžiausių mūsų iššūkių šiais laikais yra atskirti Dievo tiesas nuo Šėtono klastočių. Štai kodėl Viešpats mus įspėjo: „Visada melskis, kad galėtum nugalėti Šėtoną ir [...] išvengtum Šėtono tarnų, palaikančių [priešininko] darbą, rankų [Doktrinos ir Sandorų 10:5; kursyvas pridėtas]“.

Praėjusį balandį mums su seserimi Resband teko garbė drauge su mūsų mylimu pranašu ir seserimi Nelson iš naujo pašventinti Jutos Mančio šventyklą.

Įžengęs į kambarį prezidentas Nelsonas visus nustebino. Tik keli iš mūsų žinojo, kad jis atvyks. Jo akivaizdoje iškart pajutau šviesą ir pranašišką mantiją, kurią jis neša. Asmeniškai pranašą pamąčiusių žmonių veiduose matytas džiaugsmas išliks man visam laikui.

Pakartotinio pašventinimo maldoje prezidentas Nelsonas prašė Viešpaties, kad Jo šventieji namai iš esmės pakeltų visus, kurie įžengia į šventyklą, „kad jie gautų šventus palaiminimus ir išliktų verti bei ištikimi sudarytoms sandoroms, [...] kad tai būtų ramybės, paguodos ir asmeninio apreiškimo namai visiems, kurie vertai įžengia pro šias duris“.

Mums visiems reikia, kad Viešpats mus pakylėtų su ramybe, su paguoda, o svarbiausia – su asmeniniu apreiškimu, kad pasipriešintume pasaulį apėmusiai baimei, tamsai ir nesutarimams.

Before the service, we stood outside in the sun with President and Sister Nelson to view the beautiful setting. President Nelson's ancestral ties to the area run deep. His eight great-grandparents settled in the valleys surrounding the temple, as did some of mine. My great-grandfather Andrew Anderson served on the construction crew of early pioneers who labored 11 years to complete the Manti Temple, the third in the Rocky Mountains.

As we stood with President Nelson, we had the opportunity to hold up and support the prophet of God in celebration of the rededication of the Lord's holy house. It was a day I will never forget.

"We build temples to honor the Lord," President Nelson said that sacred day. "They are built for worship and not for show. We make sacred covenants of eternal significance inside these sacred walls." We are gathering Israel.

President Nelson and the prophets before him have cradled the holy temples in their arms. Today, around the world, we have 350 sacred houses of the Lord that are operating, announced, or under construction. As prophet, since 2018, President Nelson has announced 168 temples.

"In our time," he has said, "a whole, complete, and perfect union of all dispensations, keys, and powers are to be welded together (see Doctrine and Covenants 128:18). For these sacred purposes, holy temples now dot the earth. I emphasize again that construction of these temples may not change your life, but your service in the temple surely will."

"The Savior and His doctrine are the very heart of the temple," the President says. "Everything taught in the temple, through instruction and through the Spirit, increases our understanding of Jesus Christ. His essential ordinances bind us to Him through sacred priesthood covenants. Then, as we keep our covenants, He endows us with His healing, strengthening power."

"All who worship in the temple," President Nelson has said, "will have the power of God and angels having 'charge over them' [Doctrine and Covenants 109:22]. How much does it increase your confidence to know that, as an endowed woman or man [or temple-attending youth] armed with the power of God, you do not have to face life alone? What courage does it give you to

Prieš pašventinimą su prezidentu ir sese-rimi Nelson stovėjome lauke šviečiant saulei ir grožėjomės aplinka. Prezidento Nelsono protė-vių ryšiai su ta vietove yra labai gilūs. Jo aštuoni proseneliai gyveno slėniuose aplink šventyklą, kaip ir kai kurie mano proseneliai. Mano prose-nelis Endriu Andersonas dirbo pirmųjų pionierių statybininkų komandoje, kuri 11 metų triūsė, kad užbaigtų Mančio šventyklą – trečiąją Uoliniuose kalnuose.

Stovėdami kartu su prezidentu Nelsonu turė-jome galimybę palaikyti ir paremti Dievo pranašą minint Viešpaties šventųjų namų pakartotinį pašventinimą. Tos dienos niekada nepamiršiu.

Tą šventą dieną prezidentas Nelsonas pasakė: „Šventykla statome Viešpačiui pagerbti. Jos skir-tos garbinimui, o ne demonstravimui. Tarp šių šventų sienų sudarome amžinos reikšmės šventas sandoras.“ Mes surenkame Izraelį.

Prezidentas Nelsonas ir prieš jį buvę pranašai labai puoselėja šventąsias šventyklas. Šiandien visame pasaulyje turime 350 veikiančių, paskelb-tų arba statomų šventųjų Viešpaties namų. Kaip pranašas, nuo 2018 m. prezidentas Nelsonas paskelbė apie 168 šventyklas.

Jis yra pasakęs: „Mūsų laikais turi įvykti visuotinis, visiškas ir tobulas visų evangelijos laikotarpių, raktų ir galių suvienijimas ir sujun-gimas į visumą (žr. Doktrinos ir Sandorų 128:18). Šiems šventiems tikslams pasiekti žemė dabar ir nusėta šventomis šventyklomis. Dar kartą pabrė-žiu, kad šių šventyklų pastatymas gal ir nepakeis jūsų gyvenimo, bet jūsų tarnavimas šventykloje tikrai pakeis.“

Prezidentas sako: „Šventyklos širdyje yra Gelbėtojas ir Jo doktrina. Viskas, ko šventykloje mokoma mokymu ir Dvasia, padeda geriau su-prasti Jėzų Kristų. Jo būtinos apeigos susieja mus su Juo per šventas kunigystės sandoras. Tada, mums laikantis sandorų, Jis apdovanoja mus sa-vogydančia, stiprinančia galia.“

Prezidentas Nelsonas yra pasakęs: „Visi, kurie garbina šventykloje, turės Dievo galią ir juos sergės angelai [žr. Doktrinos ir Sandorų 109:22]. Kiek jūsų pasitikėjimą sustiprina žinojimas, kad jums, kaip endamentą gavusiems ir Dievo galia ginkluotiems moteriai ar vyrui [ar šventyklą lan-kančiam jaunimui], nereikia gyvenimo sunkumų pasitikti vieniems? Kiek drąsos suteikia žinoji-

know that angels really will help you?”

Angels reaching out to hold us up is described in the scriptures when Jesus Christ knelt humbly in the Garden of Gethsemane. By His suffering He provided an infinite Atonement. “There,” President Nelson states, “the greatest single act of love of all recorded history took place. ... There at Gethsemane, the Lord ‘suffered the pain of all men, that all ... might repent and come unto him’ [Doctrine and Covenants 18:11].”

“Remove this cup from me,” Jesus Christ asked, “nevertheless not my will, but thine, be done.

“And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him.”

We have angels round about us today. President Nelson has said, “[In the temple,] you will learn how to part the veil between heaven and earth, how to ask for God’s angels to attend you.”

Angels bring light. God’s light. To His Nephite Apostles, Jesus said, “Behold I am the light which ye shall hold up.” As we sustain our prophet, we testify he is called of our Savior, who is “the light ... of the world.”

Dear President Nelson, on behalf of the members and friends of the Lord’s Church throughout the world, we feel blessed to hold up your teachings, to hold up your example of Christ-like living, and to hold up your fervent testimony of our Lord and Savior, the Redeemer of us all.

I bear my apostolic witness that Jesus Christ is “the light ... of the world.” May we all, as His disciples, “hold up” His light. In the name of Jesus Christ, amen.

mas, kad angelai tikrai jums padės?”

Raštuose parodyta, kaip angelai ištiesia rankas, kad mus pakeltų, pvz., kai Jėzus Kristus nuolankiai atsiklaupė Getsemanės sode. Per savo kančią Jis įvykdė beribį Apmokėjimą. Prezidentas Nelsonas pareiškia: „Ten įvyko didžiausias meilės poelgis per visą istoriją. [...] Ten, Getsemanėje, Viešpats „iškentėjo visų žmonių skausmą, idant visi [...] galėtų atgailauti ir ateiti pas jį“ [Doktrinos ir Sandorų 18:11].“

Jėzus Kristus prašė: „Atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet Tavo valia!“

Jam pasirodė iš dangaus angelas ir Jį sustiprino.“

Šiandien aplink mus yra angelų. Prezidentas Nelsonas yra pasakęs: „[Šventykloje] išmoksitės praskleisti uždangą tarp dangaus ir žemės, prašyti, kad jus lankytų Dievo angelai.“

Angelai atneša šviesą. Dievo šviesą. Savo nefitams apaštalams Jėzus tarė: „Štai aš esu ta šviesa, kurią jūs turite pakelti.“ Palaikydami savo pranašą, paliudijame, kad jis yra pašauktas mūsų Gelbėtojo, kuris yra „pasaulio šviesa“.

Brangus prezidente Nelsonai, Viešpaties Bažnyčios narių ir draugų visame pasaulyje vardu jaučiamės palaiminti, galėdami pakelti jūsų mokymus, pakelti jūsų krikščioniško gyvenimo pavyzdį ir pakelti jūsų karštą liudijimą apie mūsų Viešpatį ir Gelbėtoją, mūsų visų Išpirkėją.

Kaip Viešpaties apaštalas liudiju, kad Jėzus Kristus yra „pasaulio šviesa“. Tad visi mes, kaip Jo mokiniai, „pakelkime“ Jo šviesą. Jėzaus Kristaus vardu, amen.